

Begrundelse

I kølvandet på Danmarks Radios offentliggørelse af planerne om at oprette en ny tv-kanal (DR-2) har der været kraftige reaktioner fra licensbetalere på, at omkring 40 pct. ikke har mulighed for at se det nye program. Da der ikke kan være tvivl om, at denne forfordeling strider imod vilkårene for licensbetaling, bedes ministeren give en vurdering af, hvor stort et nedslag i licensen der vil være rimeligt, og hvordan det kan administreres.

Danmarks Radio har oplyst, at man hele tiden har været opmærksom på dette problem, så derfor må man forvente, at DR har et forslag til løsning.

Skulle det ikke være muligt for ministeren at få en sådan ordning i stand, bør ministeren i stedet lytte til formanden for Forbrugerrådet, som i Politiken fredag den 22. marts (2. sektion, side 3) foreslår, at Danmarks Radio bruger sine ressourcer på en anden og mere effektiv måde end at lave en ny tv-kanal. Det vil ligeledes være interessant at vide, om ministeren og partierne bag licensforliget i januar 1995 har givet deres accept af, at 40 pct. af seerne ikke kan modtage det ene af DR's to tv-programmer, selv om alle må betale den samme licens.

Svar (16/4 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Licens er en afgift, som man betaler for at have et radio- eller tv-apparat. Seere/lyttere skal betale licens, uanset hvor meget eller hvor lidt de hører radio eller ser tv, og uanset hvilke programmer de i givet fald lytter til eller ser. Licenssystemet har altid haft dette udgangspunkt, som er en væsentlig forudsætning for, at public service-institutionerne kan deltage i den teknologiske udvikling.

Ingen partier – bortset fra V – har stillet spørgsmålstegn ved dette princip under de politiske forhandlinger om det fremtidige medielandskab.

Det skal tilføjes, at licensbetalerne også tidligere har været med til at betale for ydelser, de ikke umiddelbart har haft adgang til. Det var tilfældet, da Danmarks Radio indførte P2 og senere P3 og TV Syd, og det er tilfældet i dag med tekst-tv.

På denne baggrund har jeg ikke fundet anledning til at spørge, om Danmarks Radio har forslag til en ny licensordning.

Spm. nr. S 1896

Til indenrigsministeren (9/4 96) af:

Helge Sander (V):

»Vil ministeren tage skridt til at sikre, at indrykning af annoncer vedrørende ledige sygeplejerskestillinger i den kommunale sektor overholder dansk rets regler om forbud mod eksklusivbestræbelser vedrørende stillinger i den offentlige sektor?«

Begrundelse

I forbindelse med opslag af ledige sygeplejerskestillinger i amtskommuner og kommuner foregår tilsyneladende en i praksis ofte ganske overflødig annoncering i Dansk Sygeplejeråds blad Tidsskrift for Sygeplejersker. Hvis der i forvejen er foretaget en mere hensigtsmæssig annoncering i de lokale eller landsomfattende dagblade eller der er sket anvisning af de pågældende stillinger på anden vis, skal der alligevel proforma ske annoncering i det nævnte blad.

Annonceringen sker åbenbart for at tilføre det pågældende blad offentlige midler, men er i øvrigt begrundet i en vedtægtsmæssig bestemmelse om, at medlemmer af Dansk Sygeplejeråd kun må tage stillinger, der er annonceret i det nævnte blad, men er i øvrigt tilsyneladende også legaliseret ved underhåndsaftaler med de kommunale organisationer, hvis medlemmer – kommuner og amtskommuner – optræder som arbejdsgivere for sygeplejerskerne.

Eksklusivbestræbelser på det pågældende område, herunder eksklusivaftaler, er imidlertid forbudt og ugyldige på grund af det danske forvaltningsretlige princip om borgernes lighed (jf. f.eks. Ruth Nielsen: »Lærebog i arbejdsret«, 1994, side 601, samt retspraksis, f.eks. U 1986, 898, U 1978, 626 og U 1967, 58 H).